

I løbet af de seneste år er der kommet et øget fokus på demenssygdomme og dette med rette, da flere og flere rammes af demens. Demens bliver ofte også kaldt de pårørendes sygdom, da det demensramte menneskes nærmeste omgangskreds i høj grad påvirkes af sygdommen og sygdommens udvikling. For at få et dybdegående indblik i demens, er det derfor interessant og relevant at få de pårørende i tale og få nogle beskrivelser af, hvordan et demensforløb kan se ud.

Bogen *Drengen der blev væk – mor, mig og demensen* er skrevet af Ina Kjøgx Pedersen og er en personlig beretning om demens. Den er skrevet fra et pårørendeperspektiv og handler om Inas mors sygdomsforløb, men også om Inas mors liv: det levede liv, det nuværende liv og alt det liv, der stadig er på trods af demenssygdommen. Der er således tale om et feltarbejde, hvor Ina Kjøgx Pedersen bl.a. på baggrund af sin egen logbog gennem fire år inviterer læseren ind i sin mors demensforløb.

Ina Kjøgx Pedersen skriver i begyndelsen af sin bog: *"Demens er et nyt land – hver gang. [...] Intet er givetvis nemmere end at reducere demensadfærd til en funktion af hjernens forfald. Det gør billedet enklere men også mere indskrænket. Man taber liv og historier og muligheder"* (p. 26). Ina Kjøgx Pedersen formår i sin bog at gøre billedet af sin mors demenssygdom alt andet end enkelt og indskrænket. Gennem adskillige personlige beretninger og anekdoter tages læseren med ind i det "demens-land", der omgiver Ina Kjøgx Pedersen, hendes mor og alle de andre mennesker, der er en del af deres liv, mens moderen bliver og er ramt af demens. Det lykkes Ina Kjøgx Pedersen at skabe mange nuancer omkring sin mor og demenssygdommen, hvor der netop er fokus på liv, historier og muligheder.

Bogens ærinde synes at være at sætte fokus på demens ved ikke kun at fokusere på alt det triste og forfærdelige, som en demenssygdom medfører, men derimod at skabe flere nuancer. Ina Kjøgx Pedersen fremhæver bl.a., at hun nu oplever at kende sin mor endnu bedre, da hun i dag ved mere om sin mor, end hun har gjort i mange år. Som hun fremhæver, er dette ikke *på trods af*, men *på grund af* sin mors demenssygdom.

Som læser kommer man med som på rejsen fra de første sygdomstegn og helt tæt ind på de forandringer, demenssygdommen medfører. Samtidigt er der stort fokus på det menneske, der er bag sygdommen.

Alle med interesse for demens kan have glæde af at læse bogen for at få indblik i, hvordan demens kan opleves indefra. Bogen henvender sig derved både til pårørende og andre mennesker, der er i berøring med demens professionelt såvel som privat.

En af styrkerne ved bogen er detaljerigdommen, men samtidig kan det også fremhæves som en af svaghederne. Som professionel læser med særlig interesse i demensområdet, sidder jeg med oplevelsen af, at bogens formål kunne have været opnået med færre anekdoter og beretninger. Dette ville for mit vedkommende have bidraget positivt til læseoplevelsen.

En af bogens største styrker er, at den minder os om, at hvert enkelte demensramt menneske er unikt og komplekst og meget mere og andet end en demensdiagnose.

Af Ninna Anderson-Ingstrup, cand.psych.aut.